

De huidwolf

Tot op de huid
Christiaan Bakker

Het kwik in de thermometer zweet zich een weg omhoog. De zonnestralen dalen hard en krachtig neer op mijn bol en het, voor deze tijd onwennig, al vroeg opgewarmde parkeerterrein. Binnenkort staan daarbij de vierwielaars voor mij onder dakjes met zonnepanelen, dankzij gezamenlijke inzet van dokters en het ziekenhuis!

We gebruiken dan deze groene (of eigenlijke gele) energie optimaal: een zonnige toekomst. De weerkaatsing in het wagenpark is nu letterlijk oogverblindend; druppeltjes vocht verplaatsen zich uit mijn

lichaam en fungeren als mijn externe airco. Deze draait op volle toeren en toch blijft de hitte mij tropisch omver slaan. Ik besluit de koele gang van het ziekenhuis weer op te zoeken, om tijdig te acclimatiseren en de poli van vanmiddag door te nemen.

Terug achter de computer controleer ik de uitslag van een patiënt die bij de start van de positieve omslag van het weer een negatief gevolg kreeg, bestaande uit roodheid in het gezicht en op de borst. Ik bekijk de informatie over het afgenomen huidbiopt en dit is overeenkomend met mijn vermoeden.

Er is sprake van huidlupus. Het zien van een uitslag geeft altijd een dubbel gevoel; enerzijds is het goed dat er nu bevestiging en duidelijkheid is, anderzijds heeft mevrouw nu wel een ziekte.

Huidlupus is een zogeheten auto-immuunziekte. Dit betekent dat de ontsteking in de huid niet komt door een bacterie of een schimmel, maar wordt aangewakkerd door het eigen lichaam. In het geval van huidlupus, waarbij lupus 'wolf' betekent, is de huid als door hongerige wolven in brand gezet. Hoofdveroorzaker van de brand? Zonnestralen! Ze branden bij deze patiënten zo in de huid, dat huidcellen die normaliter een natuurlijke dood sterven en keurig worden afgevoerd, nu te lang onopgeruimd in de huid liggen te verpieteren. Dit

Enerzijds is het goed dat er duidelijkheid is, anderzijds heeft mevrouw nu wel een ziekte

snapt de huid niet. Alarm! Blusbrigades op volle toeren en de hele boel is ontregeld. Met op de zon beschreven plekken schrijnende soms jeukende rode vlekken en bulten.

Deze wolf kan bij sommige patiënten naar binnen vluchten en ook klachten geven aan gewrichten en bloedcellen. Nu zijn er wel goede

medicijnen om 'm te temmen; maar het allerbelangrijkste is dat de 'brikketten ofwel aanjagers van het probleem' worden uitgezet: weg met de zon, of goede beschermingsmaatregelen nemen.

Ik bel mevrouw op en bevestig de diagnose en daarbij het relatief goede nieuws dat de ziekte niet naar binnen is geslagen. Blij ben ik dat ik haar al bij het vorig bezoek op de zon als wolf in schaapskleren heb gewezen. De huidplekken zijn daardoor niet uitgebreid en met de crème als bluswater inmiddels op zijn retour. „Dank u dokter, en nu hopen dat, in tegenstelling tot tot de echte wolf, mijn wolf niet terugkeert.”

▶ Christiaan Bakker is dermatoloog bij Nij Smellinghe